

almindelige politiske Grundsætninger, er udsat for at komme paa Afveje, naar man troer, at der skal lægges Vægt paa, at saadanne almindelige politiske Grundsætninger besolges, hvor Forholdene ere saa aldeles afvigende fra de almindelige. Den politiske Grundsætning, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt (Monrad) vil, at man skal holde sig til, anseer ogsaa jeg for at være rigtig; men jeg lægger overordentlig ringe Vægt paa, om den besolges paa Færøerne eller ikke, da Forholdene der ere af den Natur, hvad han selv maa indrømme, at det slet ikke vil have nogen praktisk Nytte.

Hvilken Ordning af Communalforholdene man end indfører paa Færøerne, og jeg vil haabe, at man der vil indføre den meest passende for dette Lands Giendommelighed, saa vil jeg dog haabe, at det slet ikke vil faae nogen Indflydelse paa, hvorledes Communalforholdene skulle ordnes i Danmark eller paa et andet Sted, hvor Forholdene ere ganske anderledes end paa Færøerne. Lad os dog tage os iagt for ikke at drive Afguderiet med visse politiske Grundsætninger, der, hvor rigtige de end i deres Almindelighed, kunne antages at være, dog maae erkjendes, under særegne Forhold at tabe deres praktiske Betydning; den meget Naaberaaben paa visse politiske Grundsætninger kan, naar der er Tale om et Land, hvor Forholdene ere aldeles forskellige fra dem, der i Almindelighed ere tilstede hos os, slet ikke nytte, og fører idetmindste ikke til noget praktisk Resultat.

Fsberning: Jeg har, da jeg forrige Gang havde Ordet, afholdt mig fra enhver Bemærkning, som gik ud paa et nogetsomhelst politisk Princip; men jeg vender tilbage til en Række af Betragtninger, som jeg troer vi ikke skulde forlade, netop fordi de ligge for med Hensyn til Forholdene paa Færøerne. Det er blevet bemærket af dem, som sige, at de kjende Færøerne saa overmaade godt, at Jorden der er meget deelt. Ved Siden deraf er det imidlertid bemærket, at der blandt dem, som i Fiskerierne ere forbundne til at deeltage i de forskellige Arter af Fiskefangst, blandt andet navnlig i Grindesfangsten, findes Folk, som ingen Jord have; men heri ligger netop Grunden,

hvorfor disse Folk, just fordi der er mange af dem, bør kunne forsvare deres Stilling i Samfundet. Ja, det ærede Medlem (Eilisch) ryster paa Hovedet; men det er, fordi han vil have, at de skulle blive de Andres Undergivne, medens jeg vil have, at de skulle blive deres Medborgere. De ere maaskee de dygtigste og indstigtsfuldeste Folk i deres Commune, just fordi de kun udøve denne ene Bedrift, og at udelukke dem fra Lovgivningen, som jo væsentlig maa dreie sig om at sætte Fiskeforholdene paa den rette Fod, er ikke at behandle Færingerne efter Færøernes Bessaffenhed. Den ærede Taler kan vel sige, at Faareavl er Algerbrug, men dette kan neppe anvendes her, hvor det drives saaledes, at Delingen af Hjorderne først finder Sted, efterat Faarene ere klippede og efter visse bestemte Regler, saaledes at der kun er enkelte Hjorder, hvori Færingerne ere i Stand til at kjende deres egne Faar; thi der findes Drifter af Faar, som eies af Enkelte, og andre Drifter derimod, som eies i Fællesskab. Det ærede Medlem tager feil, naar han tvivler derom; der findes virkelig saadanne Hjorder, hvor der skeer Deling af Udbyttet, og andre, hvor hver Enkelt eier sin Hjord, men som paa Grund af Forholdene drives ind paa Andres Græsgrange, — ja, det kan ikke hjælpe, at den ærede Rigsdagsmand vedbliver at ryste paa Hovedet, det finder saaledes Sted, det er ikke anderledes. Det ærede Medlem vilde maaskee sige: „Jeg veed vel, at det finder Sted, men det skeer ikke med Rette“. Ja, det er en ganske anden Sag. Det ærede Medlem, som har været Amtmand derovre, har vistnok ikke seet Alt, hvad der er skeet ikke ganske med Rette; det er maaskee ogsaa bedre ikke at have seet og kjendt det; men Forholdene ere nu engang alligevel saaledes, og hvor det er Tilfældet, skyldes vi at sørge for, at ogsaa de Borgere, som paa denne Maade tage Deel i Forholdene, kunne forsvare deres Stilling overfor de andre, som ellers vilde blive de Overmægtige. Det er Grunden, hvorfor vi her skulle gaae den Vej, som er den praktiske, hvorved Valgretten ikke bliver i det væsentlige forandret, men hvor dog ogsaa de komme til deres Ret, som spille en vigtig Rolle i Kommunen, og som kunne være udsatte for at blive undertrykte, naar Raadgiv-